

Strona pozwana: Eurowings GmbH

Pytanie prejudycjalne

Czy w przypadku odwołania zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 ⁽¹⁾ należy również wówczas przyjąć, że ma miejsce oferta dotycząca zmiany planu podróży, która umożliwia pasażerom dotarcie do miejsca docelowego nie później niż dwie godziny po planowym czasie przylotu, gdy przewóz zastępczy jest przeprowadzony na lotnisko inne niż wskazane w potwierdzeniu rezerwacji, jeżeli znajduje się ono w tym samym regionie?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91; Dz.U. 2004, L 46, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil supérieur de la Sécurité sociale (Luksemburg) w dniu 19 grudnia 2018 r. – EU / Caisse pour l'avenir des enfants

(Sprawa C-801/18)

(2019/C 82/14)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil supérieur de la Sécurité sociale

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: EU

Druga strona postępowania apelacyjnego: Caisse pour l'avenir des enfants

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy właściwe organy zabezpieczenia społecznego pierwszego państwa członkowskiego (w niniejszej sprawie Caisse pour l'avenir des enfants w Luksemburgu) są zobowiązane, zgodnie z ich wspólnotowymi zobowiązaniami wynikającymi z art. 45 TFUE, dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich ⁽¹⁾, a także rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego ⁽²⁾, a w szczególności z art. 4 tego rozporządzenia, do udzielenia świadczeń rodzinnych obywatelowi drugiego państwa członkowskiego, gdy – przy zaistnieniu takich samych warunków przyznania wspomnianych świadczeń – wspomniane właściwe organy uznają, na podstawie dwustronnej umowy międzynarodowej zawartej między pierwszym państwem członkowskim (Luksemburgiem) a państwem trzecim (Brazylią) prawo do świadczeń rodzinnych dla ich własnych obywateli i rezydentów?
- 2) Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej, i w sytuacji, w której stosowanie zasady przyjętej w przywołanym wyroku w sprawie GOTTARDO ⁽³⁾ rozszerzono by na dziedzinę świadczeń rodzinnych, czy właściwy organ zabezpieczenia społecznego, a w szczególności właściwy w sprawach świadczeń rodzinnych – w niniejszej sprawie Caisse pour l'avenir des enfants, krajowa instytucja właściwa w sprawach świadczeń rodzinnych w Wielkim Księstwie Luksemburga – mógłby przedstawić obiektywne uzasadnienie w oparciu o względy dotyczące szczególnie poważnych obciążeń finansowych i administracyjnych obciążających dany organ administracji, aby uzasadnić nierówne traktowanie obywateli państw będących umawiającymi się stronami (danej umowy dwustronnej) w porównaniu z innymi obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium Państw Członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158, s. 77).

⁽²⁾ Dz.U. L 166, s. 1.

⁽³⁾ Wyrok z dnia 15 stycznia 2002 r., Gottardo, C-55/00, EU:C:2002:16.